

Zonde

Wij zaten plichtsgetrouw in een nagenoeg lege kerk die zondagmiddag op 7 juli 1974. Vier mokkende kinderen en hun ouders. Heel Nederland zat voor de buis of luisterde naar de radio om de zinderende finalewedstrijd tegen West-Duitsland te bekijken. Maar wij, nee beter gezegd mijn vader, koos voor God in plaats van het zondige voetbal.

Nou klinkt dat verhevener dan het in werkelijkheid was. Want als er iemand bloedfanatiek was met profvoetbal dan was dat mijn vader wel. De voorliefde voor Ajax werd mij met de paplepel ingegoten en daarna volgde op korte afstand het Nederlands Elftal. En de Nederlandse schaatsploeg, maar dat is weer een ander verhaal.

Nee, wij zaten heel vroom in de Nederlands Gereformeerde kerk die middag. Het was warm en toen we na afloop van de kerkdienst naar huis fietsten was het onheilspellend stil op straat. Een voorbode van het slechte nieuws dat ons wachtte. We hadden verloren.

Een trauma in Nederlandse geschiedenis. En ook in ons gezin. Het duurde even voordat we de klap te boven kwamen. En bij mijn vader zeker, want die had als oorlogskind nog een appeltje te schillen met die Duitsers.

Heel veel jaren later bekende mijn vader dat hij destijds niet naar de wedstrijd durfde te kijken. Hij vond het te spannend. En dus vluchtte hij met ons naar de kerk. Over zonde gesproken...